

Xin Đến Với Mọi Người

Các bạn thân mến,

Hôm qua, ngày 01.12, ngày bắt đầu của Mùa Vọng năm nay, để đến ngày 24, bà con Cơ Đốc Giáo đón mừng Giáng Sinh, ngày Chúa chào đời, và hôm qua, tôi được hai người bạn thân sau những tuần xa cách rủ đến dùng buổi cơm trưa cùng các bạn khác trong vòng thân mật ấm cúng không khí gia đình, đây cũng là một ân đức thiện lành, tuy xa nhà, nhưng vẫn được sống trong tình cảm bạn bè như anh chị em ruột thịt.

Và sáng nay, thức dậy, nhìn hình Sư Ông với nụ cười vi tiếu, tôi cảm nhận mình sao mà có phước quá, có được một ngày mới tương đối khỏe mạnh để yêu thương, để đến với mọi người, để cười, để nói, để tâm tình, để xin lỗi những vụn vặt, sai trái của mình...để cảm nhận rằng chúng ta còn có nhau, trong tình gia đình, bè bạn, hàng xóm chung quanh nơi mình cư ngụ, Mùa Vọng cũng là mùa Tạ Ơn Đất Trời đã nuôi dưỡng bấy lâu, từ mái tóc xanh đến lúc bạc đầu...

Các bạn thân mến,

Vì lý do sức khỏe, và cũng vì thích lang thang, tôi hay dành chút thì giờ mỗi ngày để lang thang trong công viên gần nhà. Nếu còn ở quê nhà, tôi sẽ lang thang ngoài phố để ngắm nhìn các em bé tung tăng cắp sách đến trường, lang thang nhìn những người thợ đổ mồ hôi miệt mài với sức cần lao của họ. Lang thang trong khu phố vắng vẻ vào những chiều thu lá đỏ có cả tiếng ve như tiếng hát cuối hè. Lang thang trong ngõ hẻm mùa đông trong cơn gió lạnh, cảm nhận những ngọn đèn nhà ai sao ấm áp lạ thường bên bữa cơm chiều gia đình tụ hội. Rồi tôi lại lang thang vào cả những xóm nghèo lao động, để nghe đâu đó tiếng bà nội/ngoại ru cháu bên tiếng võng đưa kéo kẹt:

„Àu ơ... ví dầu cầu ván đóng đinh, cầu tre lác lẻo gập ghềnh khó đi...“ (CD)

Rồi khi mùa Xuân đến, tôi cũng lang thang trong công viên quen thuộc này, ngắm nhìn, chào đón những cánh bướm nhón nhơ, những chú chim ca hát, những lá xanh đang chuyển mình lớn dần trong mầm, trong nụ, những cụ già trầm tư ngồi ngắm từng vạt nắng ấm đầu năm, mỉm cười với những cặp trai gái đang sánh

bước bên nhau...lòng thầm mong họ thương nhau dài lâu để xây dựng lâu dài hạnh phúc.

Và nơi đây không cho tôi cơ hội để lang thang ngắm nhìn những hàng cau, những trái cam, trái ổi, trái xoài, trái nhãn đong đưa theo gió...thật êm ả...và nghe đâu đây vị ngọt cho đời... Và cũng nơi này, tôi chịch ngắm nhìn trong ký ức những cánh đồng lúa bạt ngàn của quê Mẹ ngày xưa, để thương nỗi gian nan của bác nông dân luôn cả đời đứng trên đất cày, mình đồng da sắt dưới nắng mưa bão táp, sát cánh với vợ một nắng hai sương, tay chân chai cứng vì phen vì nước, đêm ngày mong sao:

„Lạy trời mưa xuống, Lấy nước tôi uống,
Có bát cơm đầy, Có rơm nấu bếp (CD)

Và đâu đây có tiếng cô gái quê hát ca trên đồng, cho xóm làng mở hội sau những mùa hát gặt.

Và tôi nhớ mênh mang những lúc lang thang vào những ngôi chùa trong xóm nhỏ, để nhẹ bước ngắm nhìn những bác lớn tuổi đang ngồi lặn tràng hạt, Sư trụ trì thông dong bên tách trà, có mặt cho các bà các cô miệt mài công quả với từng bát canh, từng đĩa cơm chay thanh tịnh. Tiếng chuông chùa quyện với khói nhang như sương lam mờ tỏa, Bụt ở trên cao nhìn chúng sinh an vui là chư Bụt an vui, chúng sinh bớt khổ là chư Bụt toại nguyện.

Có được thân người lành lặn là phước đức vô cùng, và cuộc sống này thật quý báu làm sao! Tôi yêu mến, trân quý cuộc sống của tôi và của mọi người.

Tôi còn có tham vọng lớn, muốn lang thang lên Cung Trời Đạo Lợi, lên Nước Cực Lạc của Phật A Di Đà để được hứng bông Mạn Đà La đi cúng dường chư Bụt, lim dim tận hưởng nhạc Trời với âm thanh vi diệu, để nghe được các giống chim ở đây biết niệm Bụt, niệm Pháp và niệm Tăng...

Tham lắm!

Tôi còn muốn tò mò vào thế giới của Thiên Tông, Hoa Nghiêm Tông, Thiên Thai Tông, Mật Tông, ... để nếm tư tưởng của Phật Giáo phong phú đến mức nào. Bồng giạt mình như „Tây Ba Lô“ lang thang khắp chốn để tận hưởng cái hay, cái lạ, cái ban sơ, cái dễ thương, cái rộng lớn của đời và của biển rộng Phật Pháp...

Ôi nhiệm màu thay...tiếng xe hút lá vàng trên lối nhỏ công viên vô tình kéo tôi về với những bước lang thang vắng người ngày đầu tuần, và nơi đây là yếu tố giúp tôi có những bước lang thang trong dĩ vãng nhớ nhung về quê Mẹ xa vời vợi nhưng ký ức vẫn không phai...không buồn, không tiếc một giấc mơ thật đẹp vừa qua. Tôi không cảm thấy lo sợ chi cả, mỉm cười và vui vì lúc nào trong tâm cũng có đủ đầy khoảng 260 chữ ngắn gọn của bộ Bát Nhã Tâm Kinh. Cám ơn Cuộc Đời vô vàn ! Hiện tại kéo tôi về với những gì mình đang có, sức khỏe và

hoàn cảnh cho biết mình cần gì và không nên cần gì cho chuỗi ngày xế chiều này,

Các bạn thân mến,

Và trong hoàn cảnh hiện tại này, ta cũng có thể tiếp tục lang thang tiếp để nuôi dưỡng tâm thức. Hãy đến với mọi người khi có thể. Đến với trái tim và cả tâm hồn mở bung ra...Đôi khi lúc đó, ta sẽ thấy rõ những cái „họm hĩnh“ của cái „Tôi“ lâu nay được dịp tan biến. Bạn biết không? Cuộc sống này là một bức tranh đầy màu sắc thật đẹp, nhưng một mình ta không đủ làm đẹp đâu! Vì Đời chỉ đẹp khi có người. Có mình có ta...

Xin hãy lang thang để đến với mọi người bằng tâm hồn giản dị, cảm thông và chia sẻ. Ta sẽ không bao giờ bị “thua thiệt” khi đến được với mọi người mà còn giàu có thêm thôi, ta thật sự có “lời” vì tâm hồn chúng ta giàu có, trí tuệ chúng ta rộng mở, tính tình chúng ta dễ dãi, không cố chấp và lòng từ bi của ta ngày càng được nuôi dưỡng thêm lên.

Vậy thì bạn ơi! Xin được một chút tâm tình và chia sẻ đến các bạn vài lang thang ngày đầu tuần hôm nay, và nếu được, chúng ta nên thực tập ngay ngày hôm nay, **bây giờ và ở đây**: Hãy đến với tất cả mọi người khi có thể... và đến bằng tâm hồn trẻ thơ. Mong lắm thay!

Hiên trúc – Mùa Vọng 2024
Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN
www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11700 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC